

Nota Ruimte

In de commissie Ruimte van 27 mei jl. is gesproken over het GS-voorstel "Eerste stellingname Nota Ruimte". Naar aanleiding hiervan heeft de commissie de wens uitgesproken te komen tot een eigen standpuntbepaling inzake het deel 3 (kabinetsstandpunt) van de Nota Ruimte en de consequenties dit zou moeten hebben voor eventueel te voeren beïnvloedingsactiviteiten richting Tweede kamer c.s.

In de commissie zijn in het bijzonder de volgende onderwerpen aan de orde geweest.

Verstedelijking en groei Almere

In de reactie op hoofdlijnen van het college op de nota wordt een steun uitgesproken voor een groei van Almere van 40.000 woningen, mits de integrale opgave van Almere wordt gewaarborgd in de afspraken met het rijk en ook de IJmeerverbinding onderdeel uitmaakt van deze afspraken. Een deel van de commissie acht dit een te positieve houding en opteert voor het basisbeginsel "nee, tenzij..". Daarnaast wordt aandacht gevraagd voor verbreding van het adagium "groei volgt infra" met "voorzieningen" en "werkgelegenheid".

Op te merken valt dat

- in de Nota thans nog sprake is van een door het rijk mogelijk geacht groeiperspectief (als middenscenario) waarover in 2006 een uitvoeringsovereenkomst met de regio moet worden vastgesteld. In 2006 verwacht het rijk meer zicht te hebben op de infrastructurele maatregelen en de bijbehorende financiële claim.
- de mogelijk geachte middenvariant in belangrijke mate overeenkomt met het eerder – ook met de Staten besproken – verstedelijkingsvariant volgens de Noordvleugelconferentie.
- de nota Ruimte zich niet uitspreekt over omvang van voorzieningenniveau en werkgelegenheid. Afspraken hierover zullen moeten worden gemaakt in vorengenoemde uitvoeringsafspraken.

Discussiepunten:

- Afspraken over de groei van Almere worden gemaakt in de bestuursovereenkomst voor het IOP in 2006.
- Het initiatief voor deze bestuursovereenkomst ligt bij het rijk
- Een groei van Almere met 40.000 woningen kan door ons worden ondersteund, mits de integrale opgave wordt gewaarborgd in de afspraken met het rijk via een bestuursovereenkomst.

Ecologische hoofdstructuur/robuuste verbinding

De Nota Ruimte beoogt de ontwikkeling van een meer samenhangend ecologisch netwerk. De uitvoering hiervan wordt neergelegd bij de provincies. Het gaat enerzijds om begrenzing van de aangegeven kerngebieden en ecologische verbindingen (in Flevoland reeds uitgevoerd) en anderzijds terugdringing van ecologische versnippering onder meer via herbegrenzing van natuurgebieden. Binnen de begrensde gebieden geldt het regime van "nee,tenzij..". Echter medegebruik van EHS wordt meer mogelijk gemaakt, onder ander voor recreatieve doeleinden, mits dit niet leidt tot aantasting van de ecologische waarden. Aantasting zal kwalitatief gecompenseerd moeten worden (saldo-benadering). Daarnaast zullen de provincies de voor de natuur relevante beïnvloedingsgebieden moeten bepalen (externe werking EHS)

In het streven naar een meer samenhangend ecologisch stelsel geeft de nota 12 "robuuste verbindingen" aan, waaronder de verbinding Oostvaardersplassen – Veluwe – Duitsland. Deze verbinding is thans nog indicatief en kent pas een planologisch beschermende werking wanneer over de bruto-begrenzing tussen rijk en provincie(s) overeenstemming is bereikt (hoofdstuk3, blz 16).

Aandacht vraagt de mate waarin de provincie de vrijheid heeft om te komen tot onderzoek naar en afwegingen in situering en multifunctioneel gebruik van de verbinding. De staatssecretaris van LNV heeft – op verzoek van de provincie – in 2001 schriftelijk laten weten de provincie die ruimte te geven. De onderhavige Nota geeft geen aanleiding dat het rijk hier thans anders tegenover staat.

De provincie is nu aanzet, zowel bij het invullen van de robuuste verbinding als voor uitwerking van de eigen ambitie voor een overloopgebied voor Almere. Nadere onderzoek is gewenst om na te gaan in hoeverre deze beide zaken gecombineerd kunnen worden om tot een win-wincombinatie te komen (zowel ruimtelijk als investeringstechnisch)

IJsselmeer/Markermeer

De reservering voor een drooglegging in het Markermeer is komen te vervallen. Hiermee komt een voortijdig einde aan het Zuiderzeeproject. Dit heeft gevolgen voor de ontwikkeling van het Markermeer. Het rijk heeft de verantwoordelijkheid om in samenwerking met de provincies voorstellen te ontwikkelen voor het beleid voor het markermeer, onder meer de ecologische en waterkwaliteit en de ontwikkelingsmogelijkheden c.q. de stedelijke afronding van Lelystad en Almere. M.b.t. dit laatste kondigt het rijk aan met de provincie een beleidslijn buitendijkse ontwikkelingen te willen opstellen.

In de commissie wordt verschillend aangekeken tegen de wenselijkheid van het buitendijks bouwen, de omvang en welke functies.